

Маргарита ѝ се врече за сичко, а
кнагиня-та пригърна сына си, цааѣна ген
го благослови. Послѣ сълъзничкомѣ погѣд-
на кѣмѣ небето, и като се помоли довол-
но време, придади дѣтето на Маргарита.
И като плачела и нарѣждаала мѣждѣ сѣ-
гитѣ и поданницѣтѣ си, качиласе на ка-
лѣскѣтѣ и заминала бързата, ако и да
се мраквало и време-то да било стѣдено
дъждовно.